پس گفتیم: تو سید (سرور) مایی. فرمود: «السَّیدُ اللهُ»: «سید، الله است». گفتیم: و بهترین ما از نظر فضل و شرف و برتری هستی و بخشنده‌ترین و والاترین مایی. پس فرمود: «قُولُوا بِقَولِکُم، أَو بَعضِ قولِکُم، وَلَا یَسْتَجْرِیَنَّکُم الشَّیطَانُ»: «سخن خود را یا بخشی از سخن خود را بگویید و شیطان شما را [در مسیر باطل] جری نکند

از عبدالله بن شِخّیر ـ رضی الله عنه ـ روایت است که گفت: همراه با فرستادگانی از بنی‌عامر نزد رسول اکرم ـ صلی الله علیه وسلم ـ رفتیم، پس گفتیم: تو سید (سرور) مایی. فرمود: «السَّیدُ اللهُ»: «سید، الله است». گفتیم: و بهترین ما از نظر فضل و شرف و برتری هستی و بخشنده‌ترین و والاترین مایی. پس فرمود: «قُولُوا بِقَولِکُم، أَو بَعضِ قولِکُم، وَلَا یَسْتَجْرِیَنَّکُم الشَّیطَانُ»: «سخن خود را یا بخشی از سخن خود را بگویید و شیطان شما را [در مسیر باطل] جری نکند».

[صحیح است] [به روایت ابوداوود و احمد]

گروهی نزد پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ آمدند و چون نزد ایشان رسیدند، از روی مدح ایشان، سخنانی گفتند که پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ آنها را نپسندید، آنان گفتند: «تو سرور ما هستی»، پس پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمود: «سید و سرور، الله است». زیرا دارای سروری کامل بر آفریدگانش است و آنان بندگان او هستند. و گفتند: تو «بهترین مایی از نظر فضل» و بالاترین ما از نظر مرتبت و شرف و مزیت هستی. و تو «بزرگ‌ترین ما از نظر عطا هستی» و بخشنده‌ترین و والاترین و گرامی‌ترین ما هستی. سپس پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ آنان را ارشاد نمود که همان سخنان معمول خود را بگویند و در گزینش الفاظ تکلف نورزند و شیطان آنان را به سوی غلو و زیاده‌روی در مدح نکشاند که باعث وقوع در شرک و وسایل شرک می‌شود.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3389